

TENTOONSTELLING OVER ABSINT

"L'Absinthe : de la fée verte à notre dame de l'oubli"

Absint : van groene fee tot onze lieve vrouw van de vergetelheid.

21 MEI 2005 - 21 AUGUSTUS 2005

Absint, het bewuste aperitief dat zo in trek was ten tijde van Rops, heeft vandaag niet veel aanhang meer. Maar de groene likeur is wereldwijd nog steeds in een sfeer van legende gehuld en blijft gelden als fascinerend maar zeker ook te duchten drankje.

De « Groene fee », « Onze-Lieve-Vrouw van de Vergetelheid », zelfs "Zuster des Doods" kon inderdaad de gebruikers in een roes brengen en ze naar een wereld voeren zonder wrede spelingen van het lot en de ellende van die tijd ; de rituelen die bij het nuttigen hoorden, maakten het tot een « heilig kruid » dat buitengewone en lustopwekkende krachten had, kortom, een liefdesdrank. Maar voor wie zijn geluk alleen maar in dit drankje vond, werd « de groene », al snel een valkuil, een bodemloze put van waanbeelden tot zelfs waanzin. Het werd uiteindelijk verboden op het eind van de twintigste eeuw...wat de aantrekkingskracht van deze drank die voortaan uit den boze was, alleen maar deed toenemen.

Absint, aanvankelijk een mannenlikeur, werd in de negentiende eeuw het favoriete drankje dat grif besteld werd op de talloze volksbals in Parijs, waar men elkaar met meer of minder 'eerlijke' bedoelingen trof (Bal Bullier, Bal Mabille, Elysée-Montmartre, Closerie des Lilas,...), waar, naargelang van de locatie, studenten, schilders en dichters, voddenrapers, « heren » die betaalden voor « dames », meisjes die er de dans kwamen leiden, « groene » kwamen drinken, om vaak in grote miserie te eindigen.

In de Parijse kunstenaarswereld 'à la bohème' van de negentiende eeuw was absint erg in trek en hielp om zich af te zetten tegen de burgerlijke en conformistische levensstijl, of om hopelijk inspiratie te geven. Zonder daarom een muze te worden, werd absint aldus bezongen door heel wat schrijvers, dichters en schilders uit die tijd : Paul Verlaine, in zijn *Confessions*, Emile Zola, met het tragische verhaal van *Nana*, Baudelaire, Victor Hugo, Arthur Rimbaud, Musset... en uit de schilderskringen van toen, Toulouse-Lautrec, Daumier, en later, Edward Munch, Spilliaert...

Félicien Rops, een fervent bezoeker van de Parijse bals, haalde er zijn meest bekende werken uit, waaronder de beroemde *Buveuse d'absinthe*, en niet te vergeten de illustratie van het boek van Alfred Delvau, *Les Cythères parisiennes, histoire anecdotique des bals de Paris*, en werken zoals *La Dèche*, *Le Gandin ivre*, *le Bouge à matelots*, allemaal met plekken waar absint erg gesmaakt werd als kader.

De tentoonstelling, die plaatsvindt in samenwerking met het Musée de l'absinthe van Auvers-sur-Oise, is een nadere kennismaking met deze mythische drank, zijn oorsprong, zijn fabricage, zijn rituelen, in het kader van de tijd, van het sociale, artistieke, politieke leven, en toont documenten, affiches, boeken, gedichten, grafische en schilderwerken, die door de « Groene fee » ingegeven zijn. In het museum zijn dan ook publicaties over het thema te koop.

Musée provincial Félicien Rops, 12 rue Fumal, 5000 Namur - tel. 081 22 01 10 - fax. 081 22 54 47

E-mail : rops@ciger.be http : www.ciger.be/rops

Open van dinsdag tot zondag van 10 tot 18 uur

Pedagogische animatie met praktisch atelier mogelijk. Prijs 25 €

Toegangsprijs : volwassenen: 3 €, studenten, senioren, kunstenaars, groepen : 1,5 €

Scholen : 1 € ; kinderen -12 : gratis

Combitickets met een bezoek aan het museum mogelijk : 5 €, studenten, senioren, kunstenaars en groepen : 2,5 €

Scholen : 1,5 €